Nápady mého strýčka.

Sděluje Jan Šotek.

"Tohle přece není žádná vláda podle vůle lidu," pravil onehdy můj strýček, když přečetl zprávu o tom bostonském banketu, kde president McKinley vykládal v nadšené a úchvatné prý řeči politické rozumy své, "neboť kdyby dbalo se hlasu lidu a jeho mluvčích, nemohla by vláda konat a president mluvit takovéhle věci. Arciť bylo tam na tom banketu šest tisíc lidí, kteří mu tleskali a dupali; ale prosím tě, kdo to byl? Hlavy lidské to mělo, je pravda, i salónní obleky par excellence, to je také pravda; ale srdce dravého zvířete, po lupu a jen lupu dychtícího. To nebyl lid, ale protivníci lidu, netrpělivě čekající na okamžik příhodný, aby zardousiti mohli, aneb v krvi utopiti svobodu vlastního lidu, jako to činí nynní vláda, z oka jejich vypadlá, se svobodou ubohých, avšak statečných Filipínců. Že taková stvoření tleskala a přizvukovala dobyvatelským sentimentům páně presidentovým, toť není žádný div. Chtějí předně zkusiti na cizích, jak že se to vládne lidu bez jeho souhlasu, aby, až snad vytoužený okamžik vlastní lid pod nohy jim smete, snáze to dovedli, a potom chtějí míti další a nové a snad i výnosnější pole pro svoji vydíračnost. Filipínské ostrovy, pane, jsou hezky mastné a tam by se to papalo pomocí všelijakých těch "frénčajsů", z jichž boků rodily by se všelijaké ty civilisační podniky pro "spasení" národa, na něž všechen kulturní svět je tolik bohat a jen ti polobarbarští Filipínci ku své škodě dosud je neznají. Vnukové a pravnukové nynějšího pokolení na Filipínech budou prý náramně vděčni Spoj. Státům, pravil prý president, když potlučeme nynější rebely a ostatní vůli své podrobíme a pak zavedeme tam civilisaci, t. j. vzdělanost. Je prý to naší povinností, kterou uvrhla nám vítězná válka na bedra. My ji prý nehledali, ale když už nám byla nadělena, musíme prý ji náležitě konat. My nešli do války pro Porto Riko, Kubu a Filipíny, nýbrž pro svobodu a lidskost, pravil president; ale když už vrátili jsme se z války provázeni Porto Rikem, Kubou a Filipíny, musíme se o ně postarat a oblažit je požehnáním civilisace, ať už ji chtějí neb nechtějí, však oni jednou pochopí, když ne otcové ani syni, tedy vnukové a pravnukové, jaké dobrodiní jsme jim učinili. Tak, zrovna tak pravil president, pakli pravdou, co zde stojí v novinách. I aby ho husa kopla, starého taškáře. My šli na osvoboditelskou výpravu a nemůžeme za to, že vrátili jsme se s břemenem velikého lupu, jehož však už vzdáti se nesmíme, abychom nerozhněvali si dobrý svůj osud. Co máme, musíme prý podržet, stůj co stůj; a povinnost svou vůči svěřeným nám lidem statečně vykonat a uvést je na výsluní vzdělanosti, třeba s puškou a bodákem v ruce. Pravím ti, hochu, že president je president, ale vyjímaje peněžních žoků s ocilindrovanou lidskou hlavou a s onucí místo srdce v hrudi, a několika prázdných pytlů-kývalů, jistě nikdo s ním nesouhlasí. To není hlas dosud zdravého amerického srdce, ani vůle národa. Ten tak necítí, ani nechce. Tohle je řeč hodna starých Germánů táhnoucích na Slovany s mečem v ruce, aby je pokřestili a účastnými učinili požehnání víry křesťanské — náboženství lásky; ale nikoli presidenta Spoj. Států. Když tak mluví, páše zradu na všem, co až dosud svatého bylo tomuto národu a běda pověsti jeho, pakli i na dále vládnouti tu bude lid a ne jak snad president McKinley věří, peněžní žok.

"Panující republiky světa, pokud já je znám," pravil strýček po smrti Faurově, "stojí ve znamení prostřednosti, pokud týče se jejich předních representativních hlav. Žádné vskutku veliké muže na povrch nevynesou a v čelo své nepostaví. Prostřednost, jen prostřednost vládne. Blikavé kahánky a žádné pořádné světlo, aby národy zahřívalo a ozařovalo. Či té době nynější světlo nesvědčí? Možná, hochu, možná. Je ten nynější svět, republikánský jako monarchistický, zabředlý v tolika neřestech, lžích a klamech, že světla nesnese, ba štítí se ho. Čistý, ryzí, opravdový talent, zářivý genius je mu postrachem. Nynější společnost, jak ji dělníci příhodně nazývají, kapitalistická, potřebuje vše jen pro kapitál, k vůli [illegible] dá už světu žádné velké muže, poněvadž prosta je ideí a ideálů. Je na sklonku, umírá. Lidé neuvidí slavných vůdců, dokud nové ideje mysle lidské neopanují a cestu dalšímu pokroku neprolomí. Neb co, prosím tě, byl tenhle Faure, právě zesnulý president francouzské republiky? Byl to duchovně i karakterně uherský "guláš", z hovězího, vepřového, skopového i telecího masa. Nesměl býti nic, aby mohl býti všechno — to jest presidentem francouzské republiky. A na takového velikána ukazují teď pitomé noviny a jejich ještě pitomější papouškové, jako na vzácný a velkolepý úkaz naší roztomilé moderní společnosti, umožňující dělníku státi se i dočasným panovníkem velikého národa. Jaká příležitost, výhoda a sláva! To prý dříve nebývalo. I ať jdou k šípku, maňasové! Předně to dělnictví Faurovo je humbuk, a za druhé v každé společnosti, snad i v té indické kastovní, vynikli někdy někteří jednotlivci a domohli se povzneseného postavení. To věru nenadhání žádnou slávu moderní společnosti. Ostatně Faure nebyl žádným dělníkem, ale doma i v Anglii pořádně vystudovaným člověkem, který v obchodě záhy zbohatl a i sňatkem vlivuplné konekce navázal. A pak, ne svým dělnictvím, ale svým bohatstvím tlačil se vzhůru a poněvadž byl bez vytknutého rázu a takto člověk hodný, na ceremonie a pozlátko si potrpící, stal se presidentem. Bůh uchovej, aby se mi to vykládalo za nějakou kritiku po smrti člověka, ale chci tím jen říci, že ta moderní společnost byla by o hromadu onačejší a slavnější, kdyby tak dala každému dělníku příležitost ku stálé práci, slušné mzdě, duchovnímu a mravnímu povznesení, nezávislosti a spravedlnosti všude a ve všem, než jen jednomu z mnoha a mnoha milionů příležitost státi se presidentem."

"Když už jsem tak u toho povídání o tom povšechném blahobytu pro dělnictvo," pokračoval strýček dále, "napadá mi, co mně už tak často napadlo, že mnoho štěstí ničí sobě lidé sami a žádná pod sluncem reforma ve společnosti a hospodářství nepřinese jim spokojenost a blaženost, kterou sami od sebe vypuzují. Lehčí a zajištěnější výživa, dobré a pevné bydlo, je ovšem hlavní podmínkou spokojenosti a štěstí, však samo jím ještě není. Všechny výhody života, co jich panující vzdělanost, spojená s přísnou spravedlností, lidem dáti může, jsou jen prostředky k dosažení štěstí a blahobytu, které ihned minou se cíle, jakmile člověk náležitě užívati jich nedovede. Proto se mýlí všelijací ti reformátoři, když myslí, že těmi kterými opravami ve smyslu spravedlnosti, lidi hned šťastnými učiní. Kdyby to pravda bylo a dostatek byl zárukou štěstí, bylo by ho už nyní na světě hojně, aspoň dost pro příklad ostatním. Avšak ve skutečnosti co vidíme? Dostatek, ba i nadbytek, provázen hroznou lidskou bídou, vzájemným ztrpčováním si života až zrovna do každého nervu. Místo štěstí muka; místo blaženství hotové peklo. Až vše se pro lidstvo vymůže, co ku štěstí potřebí, budou se muset učit lidé, jak to užívat a šťastně žít. Učit, pravím, učit! Co pak myslíš, že lidé dovedou být šťastni? Nedovedou. Člověčenstvo ve všelijakých uměních vyniklo, ale v tomto umění všech umění zůstává stále moc pozadu. A přece, nač budou ty všechny vymoženosti světa, nedovedeme-li šťastně žít. V mladých svých letech zoufával jsem nade všemi těmi sny o lidském štěstí, opírajícími se o ty které reformy politické, sociální a ekonomické, když viděl jsem na smrt ztrpčovati si život spolkový bratry pro věčnou hloupost, sousedy pro díru v plotě a manžele k vůli snad zostření lásky. Když viděl jsem, jak zrovna z přebytku svých příjmů, hověním všelikým vášním a křehkostem, muži i ženy, se spěchem lepší věci hodným, zakopávali své štěstí a vykopávali si předčasný hrob. Když viděl jsem — — však darmo mluvit. Panuje mnoho a mnoho zla, křivdy a bezpráví, nespravedlnosti, vyssávání jednoho druhým a okrádání jeden druhého, ale vzdor všemu tomu mohlo by tu být desetkrát tolik štěstí mezi jednotlivci, než ho skutečně je, kdyby lidé ku šťastnému žití navedeni byli. A proto s opravci společenskými, hospodářskými a politickými měli by současně pracovati i opravci jednotlivců."

"Ale strýčku," namítl jsem, "to je úkol náboženských církví a jich kněží, jichž je dost a dost."

"Ba, je," odvětil on, "ale oni nekonali nikdy a nebudou konat svou povinnost. Oni nepotřebují lepších lidí, ale více hříšníků, a to je to celé neštěstí."

Památná řeč poslance Johnsona.

Již minule zmínili jsme se o vášnivé řeči poslance Johnsona z Indiany proti presidentu McKinleymu. Johnson, republikán, ale patrně ze "staré školy", nemilosrdně kritizoval řeč presidentovu na banketu Home Market klubu v Bostonu, kdež McKinley přežilými frásemi pokoušel se omlouvati smutnou roli, jakou Spojené Státy na Filipinách hrají. Dnes přinášíme hlavní body řeči Johnsonovy v plném znění. Za hlubokého ticha mluvil ohnivý poslanec z Indiany následovně:

"President prohlásil při té příležitosti, když ne slovy, aspoň v účinku, že nikdy nezaujal nějakého určitého stanoviska vůči Filipinám, dokud smlouva míru ne byla přijata a že držel je pouze jako vrchní velitel vojska a loďstva. Otázky, jak s nimi má býti naloženo, jaké vlády má se jim dostati, že ponechal k rozhodnutí později kongresu.

Zda-li president smýšlí skutečně tak, jak prohlásil na tom banketu, že totiž osud Filipin rozhodnut býti má kongresem, proč nesvolá zvláštní zasedání, aby věc ta byla hned odbyta a on se do ní nemusel plésti?

„Nebesa ví, že zde třeba jest jednání. Je-li upřímným, proč dovolil svým stoupencům v senátu, aby porazili onehdy Baconovu resoluci, jež prohlašovala výslovně, že Spojené Státy nemají úmyslu trvale držeti tyto ostrovy. Proč usiloval, aby resoluce McEneryova byla přijata; resoluce, která je podvodem, klamem a léčkou; hanebný úskok, kterýž jako vánoční stromek, má něco pro každého? Resoluce ta má za účel utišiti jedině svědomí amerického lidu; ukolébati opposici ve spánek, co zatím president jde a vede ukrutnou válku proti Filipincům a klade bezpečné základy pro trvalou americkou osadu.

Pane předsedo, já jsem rozhodnut, že president nebude zatemňovati poměr mezi ním a těmi republikány, kteří protiví se jeho filipinskému směru, aniž klamati veřejný soud, ani vyhýbati se zodpovědnostem za úřadní poklesky ve spojení s tímto velikým problémem. Já tvrdím, že celý ten směr není jenom chybou, nýbrž že jest zločinem a že nejvyšší úřadník tohoto národa uvrhl na nás ty obtíže a nesnáze, jimž nyní čelíme.

Já tvrdím, že on nejenom držel Filipiny jako velitel vojska a loďstva, ponechav konečný osud jejich kongresu, ale že utvářil a v působnost uvedl útočnou politiku trvalého přivtělení k této zemi a prosadil ji v senátu mocí a vlivem svého vysokého úřadu.

Prvním úmyslem presidentovým bylo požadovati od Filipinců pouze uhelnou stanici, což by bylo úplně postačilo našim oprávněným účelům, a vyklizení ostrovů Španělskem bez náhrady od poplatníků Spojených Států. Kdyby byl se toho držel, všecko mohlo býti dobře. Celý národ byl by jej radostně následoval a my žili bychom v míru s filipinskou republikou a naše armáda a loďstvo, jež vedou nyní válku proti našim dřívějším spojencům, byly by rozpuštěny.

Žádná předloha na rozmnožení armády na 100,000 mužů nenalezala by se před kongresem a my mohli bychom se připravovati ku zmenšování, na místě zvětšování břemene našich daní.

Avšak president dopustil se osudné chyby. On vepsal do smlouvy úplné přenesení španělské svrchovanosti nad Filipinami nám a vyplacení $20,000,000 za toto postoupení. Potom vydal k lidu filipinskému onu proklamaci, v níž oznamoval jim, že Spojené Státy nastoupily místo Španělska, prohlásil, že ovládání a správa jejich území přináležejí nám, nařídil jim, aby platili daně vojenské vládě, kterou nad nimi ustanovil a vyjevil jim, že poslání naše mezi nimi jest, aby se nám dobrovolně přizpůsobovali.

President prosadil smlouvu senátem vynaložením veškeré moci a vlivu, jež vysoký úřad jeho, který zastává, rozvinouti mu dovoluje.

Co tedy mínil president tvrzením před těmi, kdož shromáždili se kolem něho na hostině v Bostonu, že až do schválení smlouvy držel pouze Filipiny jako nejvyšší velitel vojska a loďstva bez jakéhokoli vlastního zámyslu a že ponechal konečné rozhodnutí kongresu? Byl dosti bláhový, aby věřil, že tato pouhá jeho výpověď projde bez odvety? Byl dosti bláhový věřiti, že jeho "ipse dixit" zakončí celou věc, když zatracující důkaz nepravdy je tak blízko po ruce?

Pane předsedo, proč president změnil svůj původní úmysl v náhledy ve smlouvě obsažené? Jaké to byly vlivy, co změnu tuto přivodily. Já slyšel jsem, že potlesk lidu, kterýž jej zdravil na cestách jeho po západě zrovna když takový obrat věci vzaly, byl toho příčinou. Byl to tedy stav veřejného smýšlení, spíše než právo, neb křivda věci, jež měly vliv na mysl presidentovu?

Považuje president výsady svého velikého úřadu za tak malicherné, že může s nimi praštiti při každém zavanutí větru dočasné obliby? Domnívá se, že jeho úřad nedává mu žádné šíře pro individuální úsudek a neodvislé jednání? Nepovážil přechodného vývinu veřejného smýšlení a přehlédl všecky ty posvátné tradice naší vlasti a bál se odvolati se k tomu poslednímu tribunálu, kterýž tak často v naší národní historii odměnil ty, kdož neohroženě hájili právo ve veřejných záležitostech — střízlivé rozvaze velikého amerického lidu?

A jest jeho excellence úplně jista, že náležitě vycítila stav veřejného mínění v otázce filipinského přivtělení? Jest jist, že jedna vlašťovka skutečně dělá léto? Zdá se, že jest tomu skutečně tak, neboť ve své řeči při banketu Home Market klubu president slavně prohlásil, že smlouva prošla v senátu více než dvoutřetinovou většinou a schválena byla devíti desetinami jeho krajanů. Jak ta smlouva získala konečně svoji dvoutřetinovou většinu v senátu — ohromný ten nátlak nutný k docílení této — kde osud její visel na nitce až do posledního okamžiku a potom byla jedině zachráněna hlasy senátorů, kteří nejvíce proti ní mluvili — nikdo neví lépe, než Mr. McKinley.

Pochlebenství zajisté bědně zaslepilo presidenta pravdě, domnívá-li se, že většina jeho krajanů schvalují toto trvalé zakotvení se na východě. Ať jenom nespoléhá se příliš na ty špinavé zájmy, jež do uší mu tolik tleskají. Zapomene-li hlučného davu, který jej obklopuje a napne sluch dosti daleko, zaslechne odměřené kroky nejenom 100,000 mužů, jež žádá k tažení proti svobodě, ale ohromné armády svobodného lidu, kterýž začíná se hýbati k obraně svých drahých tradic a zhanobené cti.

Bylo nám dále řečeno, že president prvně změnil své náhledy, když admirál Dewey odporučoval podržení Filipin. Pane předsedo, president nemůže se skrývati za zlaté třepení hrdiny manilského. Nikdo nectí upřímněji důstojníky z pravidelné armády a loďstva, nežli já, ale jejich náklonnosti přirozeně tíhnou za zbrojením. Oni nasákli předsudky a výhodami svého povolání. My nemůžeme jim míti za zlé, že přejí si zveličení hotovosti a důležitosti armády a loďstva a že odporučují rozpínavost a nastoupení kolonizační politiky.

A opět jsme ujišťováni, že požadavek našich mírových komisařů v Paříži, v zájmu podržení Filipin, přiměl presidenta k povolnosti. Pokud jednoho komisaře se týče, není to pravda. A i kdyby tvrzení toto bylo pravdivo, právo k sestavení smlouvy náleželo jemu, nikoli komisařům. Oni byli pouhými jeho nástroji, ustanovenými k prosazení jeho vůle.

Nikoli, pane předsedo, tato omluva, jako všecky ostatní, neobstojí. Pravdou jest, že všichni tito komisaři obdrželi své vnuknutí a pokyny z Bílého Domu. Křivdy dopustil se president. On a jedině on je zodpověden.

Pane předsedo, dle mého skromného mínění příčinou změny presidentovy politiky byl ústupek sobeckým kapitalistům země, jeho vzdání se jejich požadavkům. To jsou ti pánové, kteří poskytli peníze na jeho nominaci a zvolení a kteří, o čemž nemám pochybnosti, slíbili mu opětnou nominaci a znovuzvolení. To jsou ti pánové, kteří již uchvacují cenné výsady v Číně spolu s anglickým syndikátem, s členem parlamentu z Walesu v čele. To jsou ti pánové, které lord Beresford má na mysli ve svém srdečném, ale nikoli úplně nezištném pozvání k allianci s Čínou, Britanií, Německem a Japanskem, proti Rusku a Francii, odvěkým nepřátelům jeho země a odvěkým přátelům našim. To jsou ti pánové, kteří již ženou se za zvláštními výsadami na Filipinách, Kubě a Porto Ricu.

Nemám ničeho proti oprávněnému obchodu americkému. Brojím však proti duchu americké lakoty, jež nedbá v nejmenším ducha americké svobody.

A co ti pánové zamýšlejí? Nahromaditi ohromné jmění na těch ostrovech pomocí jejich výsad a na laciné práci domorodého obyvatelstva, z čehož ani jediný dollar nepřijde do kapes amerického lidu. Aby toho docíliti mohli, náš celý národ má jim zakoupiti pole působnosti na Filipinách za okrouhlou sumu $20,000,000 a platiti věčně daně na vydržování velké armády a loďstva, které přemoci a držeti mají Filipiny v poddanství a brániti ostrovy ty, když byly nákladně opevněny, proti útokům velikých evropských národů, s nimiž naše přítomná politika přivede nás do častých sporů.

Co jest ještě na programu těchto pánů? "Otevřené dvéře" na Filipinách nedovolí nám ukládati vyšší cla ve prospěch americké farmy a americké dílny.

Jaké jsou ostatní oběti, jež jsou vyžadovány? Že přivtělením Kuby, Porto Rica a Filipin — k němuž jistě dojde — uvrženy budou cukr, tabák, konopí a jiné laciné výrobky těch ostrovů a Hawaie na americký trh ve svobodné a neobmezené konkurenci s hospodářskými a dělnickými živly naší vlastní země.

Tento směr, pane, byl by svobodným obchodem u Williama Jenningse Bryana. Co je u Williama McKinleyho?"

Pak-li skličeni jste revmatismem, zkuste Chamberlain's Pain Balm. Nemá vás státi jediného centu, když se znáte, že vám neulevil. Jediným natřením zmizí bolest. Též namoženiny a obraženiny vyléčí za třetinu času, než kterýkoliv jiný lék. Rány řezem neb odřeniny, spáleniny, oznobeniny, bolesti žláz, bolesti v kyčlích, kříži, v prsou, otekliny a namoženiny svalů natřením se rychle zmírní a zhojí. Zaručujeme každou láhev. Cena jedné 25 a 50c. K dostání u všech lékárníků.

Choďte bez berlí.

Reumatism, dna, schromnutí, ztuhlosť kloubů, bolesti ve svalech, atd. - - vyléčí

Dra. Petra Hoboko

Vylučuje močovou kyselinu ze soustavy tělesné a tvoří novou, bohatou zdravou krev. .. ..

Na prodej od místních jednatelů nebo majitele přímo.
Adresujte: - - - - - - - - -

DR. PETER FAHRNEY, 112-114 S. Hoyne Av., Chicago, Ill.

Jak nejlépe zpeněžíte prázdný svůj čas.

Praktický hospodář dovede uspořiti peníze na správce bot a střevíců, na obuví kaučukové, na řemení, na správce plechového nádobí a rozmanitých jiných věcech, když opatří si následující námi po příš i jen krátkou dobu lacino nabízené náčiní. Náčiní to pozůstává, jak níže vyjmenováno ze 34 kusů a prodáme je po krátkou jen dobu za $2.00, ač kdyby kupováno bylo jednotlivě, přišlo by na 5. až $6.00. 1 železné kopyto mužské, 1 želez. kopyto chlapecké, 1 želez. kopyto ženské. 1 želez kopyto dětské 1 železný stojan. 1 ševcovské kladivo, 1 ševcovský nůž. 1 cvoková násada, 1 cvokové šídlo. 1 klíč na cvokovou násadu 1 násadu na šití. 1 jehlu na šití. 1 násadu na proražení. 1 špici na proražení. 1 lahvičku cementu na kůži. 1 lahvičku kaučukov. cementu. 1 svazeček štětin. 1 klubko konopných nití. 1 kus vosku 1 lepenku 4-8" hřebíčků. 1 lepenku ⅝" hřebíčků. 1 lepenku 6-8" hřebíčků. 1 lep. hřebíčků do kramfleků. 4 rozdílné páry kramflecků. 4 sedlářské jehly. 1 svěrák na pilku neb řemení. 1 lepenka různých nejtů. 1 nejtovák. 1 probiják řemení. 1 kulma k letování. 1 rukojeť ke kulmě. 1 kus pájedla. 1 kus kalafuny. 1 láhev tekutiny k letování. 1 návod spůsobu podrážky. 1 návod spůsobu letování.

NAŠE ZVLÁŠTNÍ NABÍDKA a pro budoucích jen 30 dnů: Zašlete nám jména 20ti svých sousedů a přiložte k tomu poštovní poukázku na $1.50 a zašleme vám tento výběr náčiní hned. Máme též menší druhy, po $1.00 a $1.25 Vrátíme vám peníze, když nenaleznete vše tak jak nabízíme, v pořádku. Adresujte: th

Novotný & Co., 52-62 Fifth Ave., Chicago, Ill.

SEVEROVY LÉKY.

Trápí-li Vás zácpa, máte-li žlutou pleť, kola pod očima, slábnete-li,
Severův Životní Balsám
Vás uzdraví, dodá Vám nové životní síly. 75ct.

Mají-li děti Vaše zácpu, nebo chcete-li sami jemného léku, příjemné chuti, berte
Severův Laxoton.
Účinek pravidelný jako hodiny. 25 ct.

Bolesti hlavy jsou často tak prudké, že nemůžete ani pracovati.
Severovy Prášky
proti bolestem hlavy pomohou vždy. 25 ct.

Prudká bolesť v kříži častо přijde z nenadání.
Severova Hojivá náplasť
zbaví Vás bolestí rychle a trvale. 25 ct.

Průjem již mnoho lidí usmrtil, zvláště pak klesá jím mnoho tisíc dětí každoročně v hrob.
......SEVERŮV......
Lék proti choleře a průjmu
má rychlý a jistý účinek. 25 a 50c.

Zánět očí, nechť jest způsoben čímkoli, odstraní
Severova Zlatá Masť na oči,
nejlepší oční lék na světě. 25 ct.

Boláky a vředy hnisavé, rány čerstvé i zastaralé, řezy, spáleniny a opařeniny zhojí nejlépe
SEVEROVA
Masť na rány a boláky.
25 ct.

Svrab (prašivina čili chrást) zmizí často jediným natřením
Severovou Mastí
proti svrabu a vyraženinám.
Dobrá na lišeje a vyrážky. 50 ct.

Červy působí dětem mnoho obtíží......
Severův Červokaz
vypudí červy z těla, sesílí a upraví zažívací soustavu. 35 ct.

Souchotiny, zánět plic a záduch, počínají nastuzením a kašlem.
Severův Balsám pro plíce
užívá-li se ho v čas, vyléčí každý kašel. 25 a 50 c.

Severova Růžová Masť
udrží pleť čistou a jasnou. 25 ct.

Severova Pomáda na vlasy
činí je hebkými a lesklými. 25ct.

Zvláštní léky za $3.00, pošlete-li popis nemoci.

W. F. SEVERA
CEDAR RAPIDS, IOWA.